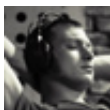

Derek Piotr – Tempatempat

[Bartek Woynicz](#)

9 lipca 2014

Medytacyjna muzyka elektro-eksperymentalna rodem z Indonezji.

Derek Piotr to urodzony w Polsce, a mieszkający na stałe w Redding (USA), doceniany (pochlebne recenzje [xlr8r](#) i [The Quietus](#)), dwudziestotrzyletni elektroakustyczny muzyk i producent, który przy komponowaniu posługuje się wcześniej nagranyymi dźwiękami z terenu, a przede wszystkim koncentruje się na manipulowaniu swojego głosu.

„Tempatempat” to jego 4 album, tym razem wydany dla polskiego Monotype Records. Tytuł krążka odnosi się bezpośrednio do języka indonezyjskiego i w zależności jak go podzielimy oznacza „czwarte miejsce”, czyli tempat empat lub „kuźnię” czyli tempa tempat. Całość 14 numerów (w tym remix autorstwa Steve’a Rodena) to próba przetransponowania tradycyjnej muzyki muzulmańskiego kraju Azji Południowo-Wschodniej na współczesną, eksperymentalną muzykę elektroniczną. W dwóch utworach najnowszy projekt Dereka wsparli wyjątkowi artyści multimedialni: kompozytor i programista Szymon Kaliski, oraz wizjoner, znany z grania muzyki z plastrów drzewa Bartholomäus Traubeck.

Najnowsza propozycja Dereka jeszcze bardziej niż poprzednie skupia się na wykorzystywaniu możliwości wokalu. Trzy utwory zostały całkowicie stworzone przy pomocy głosu twórcy. W „Rift” największą ciekawość wzbudzają wszystkie odhumanizowane dźwięki „kapiącego” bitu, „Encloses” chociażby przez sub-bass może przynieść na myśl skojarzenia z „Medúlla” Björk, zaś „Conifers” przenosi nas na pustkowie minimalistycznego ambientu.

W innych pozycjach „Tempatempat” jak w chociażby nagranych przez Dereka podczas sufickiego transu kłamrowych „Bhadrakali” i „Yogyakarta” autor nie boi się przełamywać surowości podkładu często dysonansującym zaśpiewem, co daje bardzo wciągający, choć z początku nie łatwy w odbiorze efekt. Interesująco wypada też stosowanie często zniechęcającego efektu Auto-tune i to wobec zmultiplikowanych ścieżek głosowych, jak chociażby w trzeszczącym „Thicket of Light-Needles” czy nieomal tanecznym „Mandala”. Młody producent potrafi z wielkim wyczuciem zrównoważyć elektroniczną ornamentykę czy glitchowanie („Takataka”, „Terminal”, „Mahakali”) z intymną akustyką, np. fortepianu w „Slow March”.

Prawie godzinny album przygotowany przez amerykańskiego producenta to niezwykle dojrzały, oryginalny i spójny materiał. Pomimo, że jest jednocześnie najbardziej przystępnym z dotychczasowych longplay’ów Dereka to w dalszym ciągu wymaga od słuchacza dużego skupienia, ale potrafi też się odwdziżyć zabraniami w odległą, egzotyczną, paraoniryczną podróż pełną głębokich przeżyć.

Translation:

Meditative electro-experimental music straight from Indonesia.

Derek Peter is born in Poland and lives in Redding (USA), appreciated (favorable reviews xlr8r and The Quietus), twenty-three electroacoustic musician and producer who when composing uses previously recorded sounds from the area, and primarily focuses on manipulating your voice.

"Tempatempat" is his 4 album, this time issued to Polish Monotype Records. Title puck relates directly to the Indonesian language and depending on how you divide means "fourth", ie Tempat Empat or "forge" means the rate of Tempat. Active 14 numbers (including a remix by Steve Roden) is an attempt to transpose the traditional music of the Muslim country of Southeast Asia on modern, experimental electronic music. The two tracks latest project is supported by exceptional artists Derek multimedia: the composer and programmer Simon Kaliski, and visionary, known for playing music with slices of tree Bartholomäus Traubeck.

Derek's latest proposal even more than the previous focus on the use of vocal capabilities. Three songs have been completely created using the voice of the creator. The "Rift" the greatest curiosity inspire all sounds dehumanized "drop" bit, "Encloses" even by sub-bass can bring to mind associations with "Medulla" Björk, and "Conifers" takes us into the wilderness of minimalist ambient music.

In other positions "Tempatempat" as recorded by Derek even when Sufi trance braces "Bhadrakali" and "Yogyakarta" the author is not afraid to break the severity of the primer often dysonansującym lilt, which gives a very addictive, though not at first easy to perceive the effect. Interestingly falls too often hated the effect of the use of Auto-tune and a voice to zmultiplikowanych paths, as even in the creaking "Thicket of Light-Needles" and almost dance "Mandala". Young producer can with a great sense of balance and glitch electronic ornamentation ("Takatak", "Terminal", "Mahakali") with intimate acoustics, such as a piano in the "Slow March".

Almost hour music prepared by the American manufacturer is a very mature, original and consistent material. Although it is also the most accessible to date Derek longplay'ów it still requires a lot of concentration from the listener, but can also return the favor removal in distant, exotic, paraoniryczną journey full of deep experience.

04.28.14 | Monotype Records